

Resolució 257/2020, de 30 d'abril**Número d'expedient de la reclamació:** 200/2020**Administració reclamada:** Generalitat de Catalunya. Ferrocarrils de la Generalitat de Catalunya.**Informació reclamada:** Diverses dades relatives al nombre de viatgers que han utilitzat les estacions de la xarxa de Ferrocarrils de la Generalitat de Catalunya durant l'any 2019.**Sentit de la resolució:** Inadmissió

Resum: Vist que els formularis de consultes, queixes o suggeriments (CQS), com l'emprat per a persona reclamant, no deixen constància de la identitat de la persona que sol·licita la informació, tal i com exigeix l'article 26.1 LTAIPBG, ni s'inscriuen en un registre administratiu que permeti constància fefaent de la data d'entrada amb què s'inicia el còmput del termini per resoldre i, eventualment, el moment en què es produeix el silenci administratiu, sinó que són, simplement, comunicacions informals en l'àmbit de l'atenció ciutadana, equiparables a l'atenció telefònica que es dona des del 012, que no inicien vàlidament un procediment d'accés a informació pública que pugui ser causa d'aquesta via de reclamació, cal concloure que no existeix una decisió administrativa prèvia en relació amb una sol·licitud d'informació, cosa que, d'acord amb l'article 39 LTAIPBG, és exigible per a què es pugui presentar davant d'aquesta Comissió una reclamació. L'article 33.1 RGAIP disposa que la Comissió de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública ha de verificar la sol·licitud i pot acordar, si escau, la inadmissió de la reclamació o sol·licitar a la persona reclamant que esmeni la sol·licitud. En aquest cas, les mancances de la reclamació no poden ser esmenades, ja que deriven del fet, acreditat per la pròpia persona reclamant, de no portar causa d'un procediment de sol·licitud d'accés a informació pública, sinó d'una consulta informal pel canal d'atenció ciutadana. Certament, si la Generalitat hagués donat alguna resposta al formulari de consulta i no s'oposés a considerar iniciat un procediment d'accés per aquesta via informal de comunicació, la GAIP no objectaria res a l'admissió a tràmit d'aquesta reclamació. Però considerant que no hi ha constància de què l'Administració hagi ni tan sols rebut la consulta, no es pot considerar vàlidament iniciat un procediment d'accés a informació pública amb la presentació del formulari CQS de consulta aportat per la persona reclamant i, en conseqüència, no resulta admissible aquesta Reclamació.

Paraules clau: Generalitat. Empresa pública. Ferrocarrils. Transport. Viatgers. Informació estadística. Consulta. Reclamació contra silenci. Requisits de la sol·licitud. Acreditació de la identitat. Registre de la sol·licitud. Manca de sol·licitud prèvia.

Ponent: Elisabet Samarra Gallego

Antecedents

1. El 22 d'abril de 2020 entra a la GAIP la Reclamació 200/2020, presentada contra la Generalitat de Catalunya, en relació amb la petició indicada a l'antecedent següent. La persona reclamant sol·licita el procediment de mediació previst a l'article 42 de la Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern (LTAIPBG) i regulat pels articles 36 a 41 del Reglament de la GAIP, aprovat pel Decret 111/2017, de 18 de juliol (RGAIP).

2. La persona reclamant hauria presentat en data 23 de gener de 2020 un formulari pel canal electrònic d'atenció ciutadana, que va titular com a "consulta", adreçat a la Generalitat de Catalunya, i exposant el següent: "Volia saber, ara que s'ha tancar l'exercici, el nombre de viatgers al 2019 a cadascuna de les estacions de la xarxa FGC. Pel cas de les estacions de la UAB i Sant Joan, les dades es demanen, en mitjana diària, per hora de cancel·lació i tipus de dia (feiner, dissabte, festiu, no escolar, etc.)".
3. La Reclamació presentada el 22 d'abril de 2020, annexa el formulari de consulta, i indica que no hauria rebut resposta de l'Administració.

Fonaments jurídics

1. ***Sobre l'afectació del procediment pel Reial Decret 463/2020, de 14 de març, pel que es declara l'estat d'alarma per a la gestió de la situació de crisi sanitària ocasionada pel covid-19.***

La disposició addicional tercera del Reial Decret 463/2020, de 14 de març, pel qual es declara l'estat d'alarma per a la gestió de la situació de crisi sanitària ocasionada pel Covid-19, disposa la suspensió dels terminis dels procediments administratius, tret que s'apreciïn causes d'interès general o perjudicis greus en els drets de les persones interessades en procediment que justifiquin la seva continuïtat.

Aquesta suspensió dels terminis administratius no eximeix a la GAIP de continuar impulsant el procediment de reclamació, tal i com l'obliga l'art. 71 de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques, i atès que la GAIP està dotada de mitjans electrònics que li permeten continuar amb la seva funció amb ple respecte de les mesures de confinament i sense perjudicar la finalitat de la declaració de l'estat d'alarma. En conseqüència, la GAIP continua la tramitació i, si s'escau, resolució o mediació de les reclamacions d'acord amb el seu procediment, en atenció a l'interès general en garantir l'empara legal efectiva atorgada per l'article 39 LTAIPBG a totes les persones que s'han vist prèviament perjudicades en el seu dret a accedir a la informació pública i en la mesura que s'hi aportin les dades necessàries per poder decidir amb ple coneixement de causa.

En aquest cas, els antecedents posen de manifest que la Comissió, amb la documentació presentada per la persona reclamant, pot resoldre la inadmissió d'aquesta reclamació, i que demorar aquesta inadmissió perjudicaria el seu dret a iniciar altres procediments per obtenir la informació. Tenint en compte aquestes circumstàncies, no resulta adequat aplicar la suspensió prevista per la disposició addicional 3a del Reial Decret 463/2020 i és procedent finalitzar aquest procediment de Reclamació amb aquesta Resolució.

2. Inadmissibilitat de la reclamació per manca de sol·licitud d'informació prèvia

Tot i el caràcter informal del procediment de sol·licitud d'accés a informació, existeixen uns requisits mínims establerts pels articles 26 i 27 LTAIPBG i 30, 31 i 32 RGAIP que són exigibles per a iniciar vàlidament un procediment d'accés a informació pública.

Així, l'article 26.1 exigeix que la sol·licitud d'accés es formalitzi per un mitjà que permeti tenir constància de la identitat del sol·licitant, en els mateixos termes en què ho fa l'article 17.2 de la Llei bàsica estatal 19/2013, de 9 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern, i l'article 27.2 LTAIPBG estableix l'ús de la signatura electrònica per a les sol·licituds presentades per mitjans electrònics, usant-se un formulari electrònic que ha de ser fàcilment accessible des del Portal de Transparència. Igualment, l'article 30 RGAIP estableix com a requisit de legitimitació per a la interposició de reclamacions la coincidència entre la identitat de la persona que va sol·licitar la informació davant l'Administració i de la persona que incoa procediment de reclamació davant la GAIP.

La persona reclamant ha identificat clarament, i l'ha acompanyat a la reclamació, l'escrit objecte d'aquesta reclamació, i no es tracta d'un escrit, que reuneixi aquests requisits i iniciï vàlidament un procediment d'accés a informació pública, sinó d'un formulari de contacte a través del qual va especificar que feia una "consulta" pel canal electrònic d'atenció ciutadana de la Generalitat de Catalunya, que no requereix de signatura electrònica i, per tant, no deixa constància de la identitat.

D'altra banda, l'article 42.1 LTAIPBG i, en concordança, l'article 32.1 RGAIP disposen que les reclamacions s'han de presentar dins del termini d'un mes des que es notifica la resolució desestimària o des que es produeix el silenci administratiu. Per tant, és requisit per a l'admissibilitat de les reclamacions que s'hagi esgotat el termini per resoldre, la qual cosa requereix haver presentat la sol·licitud per qualsevol canal que porti a un registrada oficial i permeti tenir constància fefaent de la data d'entrada, a partir de la qual s'inicia el còmput del termini per a respondre i, eventualment, la data en què es produeix el silenci administratiu. I els formularis de consultes, queixes o suggeriments (CQS), com l'emprat per a persona reclamant, no porten a un registre d'entrada, ni a una seu electrònica. I això perquè són comunicacions informals, que no poden iniciar un procediment administratiu o completar-ne un tràmit, tal i com s'adverteix de forma expressa a la pàgina web de l'oficina virtual de tràmits de la Generalitat, des d'on la persona reclamant s'ha descarregat el formulari, tal i com consta a l'encapçalament i al peu del formulari annex, (<https://ovt.gencat.cat/gsitfc/AppJava/conqxs/conqxs.do?reqCode=newCqs>) quan indica que aquest formulari és indicat "per enviar les vostres consultes, queixes i suggeriments sobre qualsevol dels serveis que ofereix la Generalitat de Catalunya. No utilitzeu aquest formulari per iniciar un tràmit ni per aportar-hi dades o documentació relacionada amb un tràmit ja iniciat".

Per tant, vist que els formularis de consultes, queixes o suggeriments (CQS), com el que ha emprat la persona reclamant, no deixen constància de la identitat de la persona que sol·licita la informació, tal i com exigeix l'article 26.1 LTAIPBG, ni s'inscriuen en un registre administratiu que permeti constància fefaent de la data d'entrada amb què s'inicia el còmput del termini per resoldre i, eventualment, el

moment en què es produeix el silenci administratiu, sinó que són, simplement, comunicacions informals en l'àmbit de l'atenció ciutadana, equiparables a l'atenció telefònica que es dona des del 012, que no inicien vàlidament un procediment d'accés a informació pública que pugui ser causat d'aquesta via de reclamació, cal concloure que no existeix una decisió administrativa prèvia en relació amb una sol·licitud d'informació, cosa que, d'acord amb l'article 39 LTAIPBG, és exigible per a què es pugui presentar davant d'aquesta Comissió una reclamació: *“Les resolucions expresses o presumptes en matèria d'accés a la informació pública i, si escau, les que resolguin el recurs de reposició poden ésser objecte de reclamació gratuïta i voluntària davant la Comissió de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública, encarregada de vetllar pel compliment i les garanties del dret d'accés a la informació pública que regula aquest títol”*. D'acord amb això, les reclamacions es poden presentar contra la desatenció o la desestimació, total o parcial, d'una sol·licitud d'informació pública prèvia adreçada a l'Administració.

Certament, si la Generalitat hagués donat alguna resposta al formulari de consulta i no s'oposés a considerar iniciat un procediment d'accés per aquesta via informal de comunicació, la GAIP no objectaria res a l'admissió a tràmit d'aquesta reclamació. Però considerant que no hi ha constància de què l'Administració hagi ni tan sols rebut la consulta, no es pot considerar vàlidament iniciat un procediment d'accés a informació pública amb la presentació del formulari CQS de consulta aportat per la persona reclamant i, en conseqüència, no resulta admissible aquesta Reclamació.

L'article 33.1 RGAIP disposa que la Comissió de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública ha de verificar la sol·licitud i pot acordar, si escau, la inadmissió de la reclamació o sol·licitar a la persona reclamant que esmeni la sol·licitud. En aquest cas, les mancances de la reclamació no poden ser esmenades, ja que deriven del fet, acreditat per la pròpia persona reclamant, de no portar causa d'un procediment de sol·licitud d'accés a informació pública, sinó d'una consulta informal pel canal d'atenció ciutadana, que de conformitat amb l'article 39 LTAIPBG no pot ser objecte de reclamació.

En conseqüència, cal inadmetre la reclamació, sens perjudici de què es pugui presentar novament si, iniciat un procediment d'accés a informació pública, no obté resposta de l'administració o aquesta és insatisfactòria.

3. Publicitat de les resolucions de la GAIP

L'article 44 LTAIPBG preveu que les resolucions de la GAIP s'han de publicar en el portal de la Comissió previst a l'article 25 RGAIP, amb la dissociació prèvia de les dades personals.

Resolució

Sobre la base dels antecedents i fonaments jurídics exposats, el Ple de la GAIP, en la sessió de 30 d'abril de 2020, resol per unanimitat:

1. Inadmetre la Reclamació 200/2020, per manca d'objecte.

COMISSIÓ DE GARANTIA
DEL DRET D'ACCÉS
A LA INFORMACIÓ PÚBLICA

2. Declarar finalitzat el procediment relatiu a la Reclamació 200/2020 i disposar la publicació d'aquesta resolució al web de la GAIP.

Elisabet Samarra Gallego
Presidenta

Contra aquesta resolució, que posa fi a la via administrativa, es pot interposar recurs contenciós administratiu davant el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya en un termini de dos mesos, a comptar de l'endemà de la notificació de la resolució, d'acord amb la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa, sens perjudici del què disposa la disposició addicional tercera del Reial decret 463/2020, de 14 de març, pel que es declara l'estat d'alarma per a la gestió de la situació de crisi sanitària ocasionada pel covid-19.